

[OTŁOCZYĆ *vb pf*

inf otłoczyć.

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w.

Ugnieść, przycisnąć dookoła czegoś [około czego]: Przy każdym też takim ładzeniu [...] /
pożytecznie iest zmiełzawfzy ziemię z trochę gnoiu albo iednąk zmoczyć ją gnoynicą/ y otłoczyć w
grubie około drzewá władzonego/ wżakoż nie bárzo przytlaczáć *Cresc 1571 118.*

Formacje współrdzenne cf TŁOCZYĆ.

Cf [OBTŁOCZYĆ], [OTŁOCZONY]

FP